

"Ομως «συληρούν ύπειν πρὸς κέντρα λακτίζειν». Καὶ γὰρ μᾶς ἀλλή νίκη ή ἐγέλωση αὐτή. Νίκη γιὰ τὴ δημοτικὴ τὸ ταξίδι στὸ Μωράκι τοῦ γέρου τῆς καθηρεύουσας κ' οἱ διάλεξές του καὶ τὰ ποτελέσματά τους. Νίκη κ' ή πάψῃ τοῦ Παλαμᾶ ποὺ τόσες ἔφερε διαχαρτήρησες τιμημένων προσώπων. Νίκη τὰ γεροντικὰ ἀρθραὶ τοῦ «Νεολόγου» καὶ τοῦ «Ταχγύρδου» ή σαχλὴ δημοσιογραφία, ὅπου γράφει καὶ κάποιος μεριστοφύλαξ κ' ἔνας καθηγητής, λέει, τῆς ἴστορίας. "Ολ' αὐτὰ δείχγουν τὴ μούχλα τῆς καθηρεύουσας καὶ ἐκεινῶν ποὺ τὴ λατρεύουν ἀκόμη. "Ομως σᾶς ἀδικοῦμε καὶ πάλι. Αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ πῆ κανεῖς σὲ ἀγραμμάτους. Γιὰ σᾶς, σοφολογιώτατοι μας, εἶναι καλὴ ή καθηρεύουσα — καὶ τὸ νοιώθετε πολὺ καλῶ — γιατὶ ὑπερετεῖ τὰ καλὰ καὶ συζέροντα.

Κ' ἐσεῖς, δασκάλοι: δημοτικιστάδες, τάφτι σας νὰ μὴ δρώνῃ. "Ἄς πᾶν νὰ σᾶς καταγγέλνουν «ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως» ζσοι σᾶς μισοῦνε. Τὴν ψυχὴν τους δείχγουν. Καὶ δείχγουνε — τὸ πὺ θλιβερὸ εἶναι τοῦτο — πὼς Ρωμιοὶ δὲν εἶναι, δὲν εἶναι λεθεντόπουλα. Ἐσεῖς τὰ παιδάκια τὰ συλλογίστε. Μὲ πόνο γὰρ παρακολουθάῃ ή καρδιά σας τὰ Ἐλληνόπουλα. Τὰ βλέπετε σὰν ἔρχονται: γιὰ πρώτη φορὰ γὰρ ταχτούνε στὴν πρώτη τάξη ἐλέρδοσα, ἀρέστα, γελαστά, μὲ μάτια ποὺ δείχγουν ψυχὴν ἀχρότητη, νὰ βλέπῃ καὶ νάκονῇ τὴ γλώσσα ποὺ τὴν κυρεγνάνε κανόνες ποῖναι νάπορέσση κανεῖς. Τὴ γλώσσα τῶν νηπίων αἰτῶν δὲν τοὺς τὴ διδαχὲς δάσκαλος. Καὶ δύμως εἶναι τέλεια μὲ δύο τὰ φτωχό της λεξιλόγιο. "Ωρίζετο σκολεῖο καὶ βανταλικὴ ἐκπαίδεψη! Καὶ τί καταντούνε σὰ φτάσουνε στὴν ἔδομη τάξη: Χλωρά, μαραμένα, ἀπὸ ἄλλα λείπει δόλτελα τὸ χαριγέλο καὶ ἀλλὰ μὲ βλακώδη κο γέλωτα καὶ ἄχαρη καὶ ἀνούσια προσικισμένα. Αὕτη γαὶ ή κατάντα τῶν δύστυχων Ἐλληνόπουλων ποὺ τὸν αἴρεται γὰρ καὶ θαλασσή, γὰρ τὸν αἴρεται, δὲν γέμισται, τὸ συζέρον, η καθηρεύουσα. Καὶ τὸ παιδί μεγαλώνει, γίνεται νέος καὶ νά γίνεται τοῦ

«Νίκη θάνατοι μὲ θαυματολογούν τὰ λιγοστά μαλλιά του μὲ τὴ θυριά του σὰ φλούσι, μὲ κείλια πανιασμένα μὲν ἀλαπτα μάτια καὶ θοιά, ματόφυλλα πεσμένα σὰν μιλᾶ ἀναστίνοντας σάπια πνοή θανάτου.»

Εἶναι ὁ νέος τῶν μεγαλοπόλεων μας ποὺ πρὸν τὸν ἐκρυπτίσουνε τὰ ψεύτικα συνήθια καὶ τὰ ξένα, τὸν προσιδίλλεσε γι' αὐτὸν γὲ ἐκπαίδεψη γέ καθηρεύουσάνικη, ἀποικιαράνοντάς τον ἀπὸ τὴ ἐθνικὴ λεθεντικὴ ψυχὴ. "Οι περιάλος μας δὲ Πάλλης τὴν ἔχει κάνει τὴ θαυμαστὴ αὐτὴ ζωγραφία. Δασκάλοι, μήν γέριγετε τὸν Πάλλη ἀπὸ κοντά σας. Εἶναι δὲ καλύτερος συγεργάτης στὸ ἔργο σας. Τὰ παιδιάτικα τρα-

γούδια του γιὰ τὰ Ἐλληνόπουλα εἶναι τὸ καλήτερο ἀντιφάρμακο στὸ φαρμάκι τῆς καθηρεύουσας. Μοναδικὸς γιὰ νὰ μιλάρι στὰ παιδιά μὲ γλώσσα ποὺ χρειάζεται νὰ μιληθοῦνε. "Ετοι: θὰ σώσετε κάπιας τὴν ἀτυχὴν ρωμαϊκὴν ψυχὴν. Δροσιὰ θὰ σταλάξετε στὴν ψυχὴ τῶν παιδιών καὶ θλιβήση γὰρ τὴν ξεράνη γέ καθηρεύουσα. Τὴν ώρα ποὺ μὲ στάση λεθεντικη, μὲ σπιθόδολη ματιὰ μᾶς ἀπαγγείλανε κάπιον γιὰ πρώτη φορὰ δύο τὰ παιδάκια τὰ «Τέσερα ἀδέρφια», τὸ «Μύλο», τὸ «Γατάκι» καὶ τὰ τένοντα τραγουδάκια τοῦ Πάλλη, γέ ψυχὴ μᾶς πετοῦσε στὰ οὐράνια. "Ολα τὰ παιδάκια, γιατὶ δύο τὰ ἐνγοιωσαν, κι ἀφομοιωθήκανε μὲ τὴν ψυχὴ τους τὰ τραγούδια βγαλμένα καθὼς εἶναι ἀπὸ ρωμαϊκὴ ψυχὴ. "Ἐνῶ γιὰ τὸν καθηρεύουσαν τὸ δάσκαλο ἔνα δύο μονάχα σὲ μὰ τάξη ἀλάκαιρη εἶν' ἔξυπνα καὶ σ' αὐτουνόν ἀπάνω τὸ μυαλὸ δργιάζει γιὰ τὴ φεκλάρια του καταδικάζοντας δύο τὰ ἄλλα ἀνίκανα γιὰ μάθηση! "Αν θέλουνε λοιπὸν καταγγελία, καταγγέλνουμε τοὺς ἰδιοὺς ως ἐθνικοὺς ὀλετήρας. Ἐσεῖς οἱ νέοι δασκάλοι τὴν εὐχαρίστηση ποὺ αἰστάνεστε διδάσκοντας δὲ τι πάνει τόπο μὴν τὴν ἀφίνετε καὶ μὴ σᾶς νοιάζει καθόλου. Οι ἔχτροι μας έσσο θέλουν ἀς κλωτσούν τὸ βράχο τὸν ἀσάλευτο. «Συληρὸν αὐτοῖς πρὸς κέντρα λακτίζειν».

Πόλη 5 τοῦ Μάι 1911

ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ

ΣΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΤΣΙΡΟ

τῆς «ΕΣΤΙΑΣ»

Τσίρο, μωρε, οἱ συγχωριανοὶ στὸν τόπο σου σε κράζονταν, πώς Κύρος μοῦγινες φραγκάττια; 'Όλοι κι' οι τσίροι κι' οι κολιοι καὶ τι σκουρμπια σου μιάζουν σαν εἶναι οχτώ μερῶν μιαγιάτικα.

ΛΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

NEA BIBLIA

— ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ Φωνητικὰ καὶ δρογραφικὰ τῆς Νεοελληνικῆς. δρ. 2.

"Ο συγγραφέας ξητάσει νάποδειξῃ τὸν ίσα μὲ τῷρα ἀπαρατήρητο νόμο γιὰ τὴν ἐξασθένηση τοῦ ου σὲ εἰ πρὸ τοῦ φύγει τὸ ου στὰ βόρεια Νεοελληνικὰ ἰδιώματα. Τὴν πραγματεία τὴ διαιρεῖ σὲ τρία κεφάλαια. Στὸ πρῶτο εἶναι ἡ γενικὴ θεωρία. Στὸ δεύτερο τὰ παραδείγματα ποὺ διποστηρίζει τὸ φαινόμενο. Καὶ στὸ τρίτο ἐξηγεῖ μὲ τὸ νόμο αἴτιο μερικὲς σκοτεινὲς λέξεις π.χ. τὸ ἔτσι, τὸ ἀρθρον ἵ, τὸ σίντα καὶ πλ. Τὴ πραγματεία αὐτὴ τὴ συσταίγουμε σὲ κείνους ποὺ καταγίγονται μὲ τέτοια ζητήματα.

E.